

den offentlige forvaltning«. Udvalget har endvidere overvejet, om der for visse sagstyper inden for faktisk forvaltningsvirksomhed, herunder sygehus-journaler, bør gælde specielle undtagelsesbestemmelser. Der henvises til betænkningen side 16 ff.

b. På grundlag af en gennemgang af den praksis, der har udviklet sig med hensyn til, hvilke myndigheder og institutioner m.v. der falder uden for den gældende lovs anvendelsesområde, har udvalget fundet, at afgrænsningen af lovens anvendelsesområde ud fra en generel vurdering har virket tilfredsstillende. Udvalget har dog fundet, at lovens rækkevidde bør kunne udvides i forhold til visse selskaber og institutioner, der er organiseret på privatretligt grundlag. Udvalget foreslår derfor, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse i loven, hvorefter vedkommende minister kan træffe bestemmelse om, at en privatretligt organiseret institution skal være omfattet af offentlighedsprincippet i tilfælde, hvor dette findes begrundet som følge af den virksomhed, institutionen udøver eller som følge af omfanget af offentlig udgiftsdækning.

c. Efter den gældende lov skal en begæring om aktindsigt angive den sag, som den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med. Udvalget finder ikke, at dette krav kan ophæves. Udvalget foreslår imidlertid, at der med henblik på at gennemføre et mere effektivt virkende offentlighedsprincip, der muliggør en systematisk, løbende informationsøgning – særlig for pressen –, skabes hjemmel til administrativt at fastsætte regler, hvorefter nærmere angivne forvaltningsmyndigheder daglig skal udfærdige fortegnelser over de dokumenter, der den pågældende dag er indgået til myndigheden (postlister).

Disse lister skal være undergivet offentlighed. Udvalget har i den forbindelse givet udtryk for, at man foreløbig forestiller sig postlisteordningen indført som en forsøgsordning hos nogle få udvalgte statslige myndigheder, der er af særlig interesse for pressen.

d. Efter den gældende offentlighedslov er der ikke adgang til aktindsigt for offentligheden i sager om ansættelse eller forfremmelse i offentlig tjeneste.

For at imødekomme den kritik, der har været af, at den gældende lov i det hele undtager sager om ansættelse og forfremmelse, foreslår udvalget, at der gives en vis adgang til aktindsigt i disse sager. Den foreslåede ordning indebærer, at offentligheden i almindelighed vil få adgang til at gøre sig bekendt med, hvem der har indgivet ansøgning om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste på grundlag af en fortegnelse over ansø-

gerne med deres vigtigste objektive data. Der henvises til betænkningen side 107 ff.

e. Efter den gældende lov omfatter adgangen til at få oplysninger ikke en myndigheds interne arbejdsmateriale, såsom referater, koncepter, udkast, forslag og planer samt brevveksling inden for samme myndighed. Om baggrunden for denne indskrænkning i retten til aktindsigt, der også gælder i den svenske og norske offentlighedslovgivning, er det på side 51 i *offentlighedskommissionens betænkning* fra 1963 anført, at tjenestemændene bør have adgang til ». . . på en formløs måde at foretage deres overvejelser over sagerne og udføre det forberedende arbejde, eventuelt under drøftelse med kollegaer, uden at arbejde under presset af en offentliggørelse af de i referaterne nedfældede betragtninger, som måske vil skifte i værdi, efterhånden som sagen skrider frem«.

Offentlighedsudvalget anfører herom side 24, at det må anses for utvivlsomt, at det også i forbindelse med lovens revision vil være påkrævet af den nævnte grund at bevare en undtagelsesadgang til beskyttelse af myndighedernes interne beslutningsproces. Udvalget peger på, at en sådan undtagelsesadgang ikke blot tjener til at beskytte de enkelte embedsmænd mod, at deres interne råd og vurderinger gøres offentligt tilgængelige, men også mere i almindelighed bidrager til at forhindre samarbejds- og loyalitetskonflikter mellem den politiske ledelse af forvaltningen og embedsmændene som følge af, at meningsforskelle mellem hensyn til en sags interne behandling eller afgørelse bliver gjort til genstand for offentlig omtale.

Udvalget har fundet det af væsentlig betydning at fastholde den gældende lovs hovedprincip om, at brevveksling mellem forskellige forvaltningsmyndigheder bør være undergivet aktindsigt. Udvalget anfører i betænkningen side 25 f, at det fortsat bør gælde som et almindeligt udgangspunkt, at også udveksling af internt arbejdsmateriale mellem forskellige myndigheder som led i en sags behandling bevirker, at materialet undergives aktindsigt efter lovens almindelige regler. I modsat fald ville det nævnte hovedsynspunkt let blive udhulet, idet udveksling af sådant materiale da kunne befrygtes – navnlig som et led i høringer – at erstatte afgivelsen af formelige udtalelser.

På den anden side erkender udvalget, at en helt konsekvent fastholden af udgangspunktet, der i øvrigt savner sidestykke i den norske og den svenske offentlighedslovgivning, ville føre til urimelige resultater.

Udvalget foreslår i den forbindelse, at interne arbejdsdokumenter bør kunne afgives til udenfor-